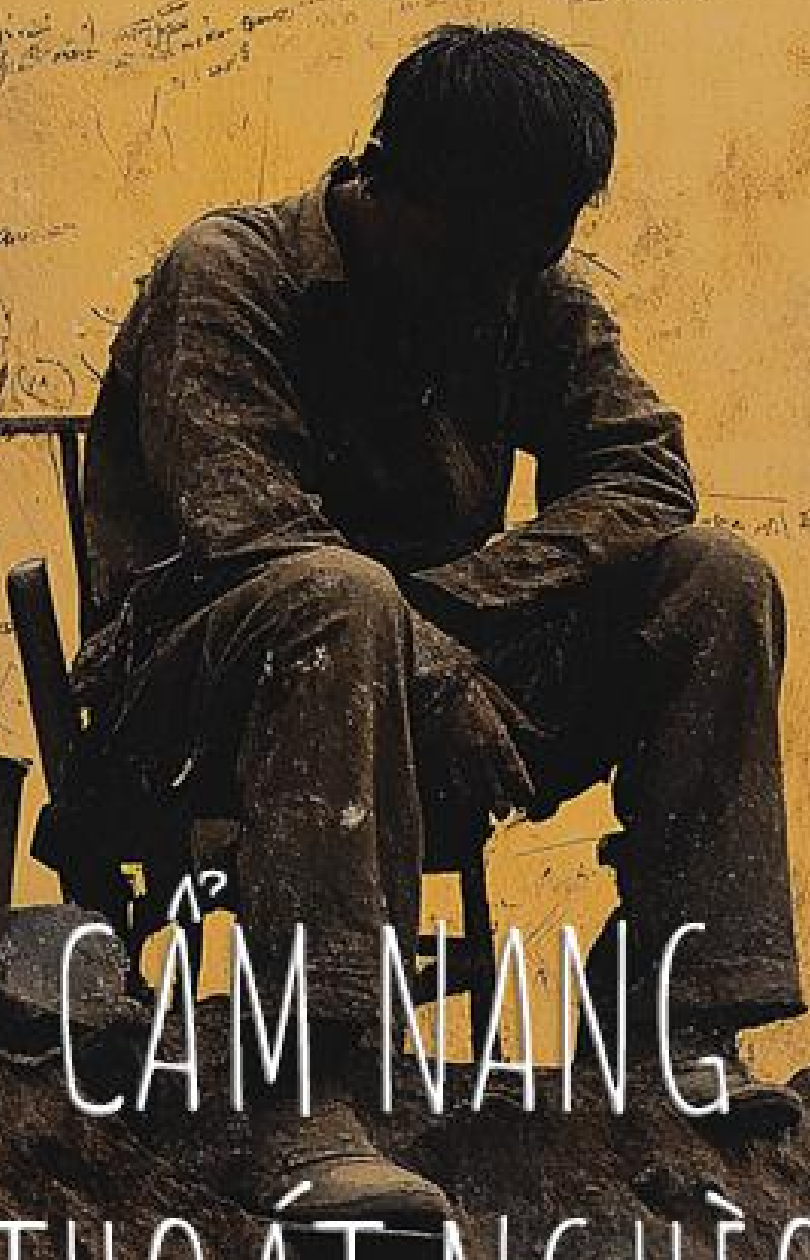

logic of poverty

A man in a dark, long-sleeved shirt and trousers is sitting on a wooden stool, looking down. He is in a dark, industrial setting with a large metal drum to his left. The background is a textured, yellowish-brown wall with faint, illegible text. The overall mood is somber and contemplative.

CẨM NANG
THOÁT NGHÈO

ThienNhaitianya

LỜI NÓI ĐẦU

Là người chấp bút cho "Tư duy tầng lớp dưới của người nghèo", tôi không chỉ đơn thuần là một tác giả, mà còn là một người đồng hành, một người quan sát, và có lẽ, cũng từng là một phần của chính tầng lớp ấy. Cuốn sách này không phải là một bản cáo trạng, cũng không phải là một lời phán xét, mà là một nỗ lực chân thành để thấu hiểu những logic, những suy nghĩ, và những hành động ẩn sâu trong cuộc sống của người nghèo.

Tôi đã chứng kiến những vòng xoáy nghèo đói, những vất vả mưu sinh, những lo toan thường nhật đè nặng lên vai mọi người. Tôi hiểu rằng nghèo đói không chỉ là sự thiếu thốn vật chất, mà còn là sự thiếu hụt cơ hội, sự hạn chế về kiến thức và kỹ năng, và trên hết, là sự mất mát niềm tin vào bản thân và tương lai.

Trong cuốn sách này, tôi đã cố gắng phơi bày những logic, những suy nghĩ, và những hành động thường thấy ở người nghèo, không phải để chỉ trích, mà để cùng nhau tìm hiểu nguồn gốc của những vấn đề đó. Bởi tôi tin rằng, chỉ khi thấu hiểu, chúng ta mới có thể cùng nhau tìm ra giải pháp.

Tôi không đưa ra những lời hứa hão huyền về một cuộc sống giàu sang, mà chỉ mong muốn chia sẻ những góc nhìn, những suy ngẫm, và những kiến thức có thể giúp người nghèo thay đổi tư duy, nắm bắt cơ hội, và từng bước cải thiện cuộc sống của họ.

Hành trình thoát nghèo là một hành trình dài và gian nan, đòi hỏi sự nỗ lực không ngừng, sự kiên trì bền bỉ, và trên hết, là niềm tin vào chính mình. Tôi hy vọng cuốn sách này sẽ là một người bạn đồng hành, một nguồn động lực, và một ngọn hải đăng soi sáng con đường phía trước cho những ai đang khao khát vươn lên thoát khỏi đói nghèo.

Hãy cùng tôi bước vào hành trình thấu hiểu logic tầng lớp dưới của người nghèo, để từ đó, chúng ta có thể chung tay xây dựng một xã hội công bằng và thịnh vượng hơn cho tất cả mọi người.

MỤC LỤC TỔNG QUAN

LỜI NÓI ĐẦU

Phần 1: Tư duy và Hành vi của người nghèo

Chương 1: Tư duy đói khát	08
Chương 2: Người nghèo chỉ có một quả trứng	09
Chương 3: Người nghèo chiếm vị trí bất lợi	11
Chương 4: Người nghèo là kẻ yếu mãi mãi	12
Chương 5: Người nghèo là nền tảng của xã hội	14
Chương 6: Người nghèo là một loại tài nguyên	15
Chương 7: Người nghèo bị chi phối	17
Chương 8: Người nghèo không an toàn	20
Chương 9: Người nghèo dễ bị lừa	22
Chương 10: Người nghèo lao động không ngừng	24
Chương 11: Ân nghĩa của người nghèo	26
Chương 12: Người nghèo là con ốc vít	29
Chương 13: Người nghèo khó tránh khỏi tầm nhìn hạn hẹp	30
Chương 14: Người nghèo tiếp máu cho người giàu	31
Chương 15: Người nghèo làm giàu sau	33
Chương 16: Người nghèo không nên mang ơn	34
Chương 17: Người nghèo ảo tưởng về hiện đại hóa	36
Chương 18: Người nghèo phải phấn đấu	38

Phần 2: Con Đường Làm Giàu

Chương 19: Phẩm chất tạo ra của cải	41
Chương 20: Dựa dẫm người khác không thể đi xa	43
Chương 21: Người nghèo phải có tư tưởng	45
Chương 22: Người nghèo phải có đam mê	47
Chương 23: Là người nghèo bạn sợ gì?	48
Chương 24: Người nghèo coi trọng tay nghề	49

MỤC LỤC TỔNG QUAN

Chương 25: Người nghèo có tính cách mạng nhất	50
Chương 26: Biến ảo tưởng thành lý tưởng	51
Chương 27: Luôn giữ vững ý chí chiến đấu	52
Chương 28: Làm giàu là một việc khổ sai	54

Phần 3: Những Cạm Bẫy và Sai Lầm

Chương 29: Người nghèo hòa lẫn trong vòng tròn người nghèo	58
Chương 30: Người nghèo dựa vào đơn vị	61
Chương 31: Người nghèo hưởng tới lương năm	63
Chương 32: Người nghèo không nỡ bỏ thứ vô dụng	65
Chương 33: Người nghèo giúp người khác khởi nghiệp	67
Chương 34: Người nghèo cứu tế người nghèo	69
Chương 35: Người nghèo bị lựa chọn	71
Chương 36: Người nghèo mơ ước trở thành ngôi sao	72
Chương 37: Người nghèo an phận thủ thường	73
Chương 38: Người nghèo chỉ biết chạy theo	74
Chương 39: Người nghèo quá đi trước thời đại	75
Chương 40: Người nghèo không biết thời thế	76
Chương 41: Người nghèo có ham muốn đầu tư	78

Phần 4: Quản lý Tài Chính

Chương 42: Đừng dễ dàng vay tiền	81
Chương 43: Người nghèo sơ suất trong kế hoạch	84
Chương 44: Sự nghiệp là khoản đầu tư tốt nhất	85
Chương 45: Đầu tư làm giàu cần có phẩm chất	86
Chương 46: Kiếm tiền có kế hoạch	88
Chương 47: Nắm bắt quyền chi phối	90
Chương 48: Làm một việc cho thấu đáo	92
Chương 49: Kiên trì là chiến thắng	94

MỤC LỤC TỔNG QUAN

Phần 5: Thái Độ Sống

Chương 50: Dám làm việc lớn	96
Chương 51: Dám đi ngược xu thế	98
Chương 52: Thành công nhờ tích lũy từng ngày	100
Chương 53: Từ bỏ khó hơn nắm bắt	102
Chương 54: Đừng coi thường việc nhỏ	103
Chương 55: Tiết kiệm là một đức tính tốt	105
Chương 56: Người nghèo đừng tỏ ra nghèo	107
Chương 57: Điểm yếu của người nghèo không thể nói ra	109

Phần 6: Suy Ngẫm Về Xã Hội

Chương 58: Người nghèo phải nhẫn nhịn	111
Chương 59: Người nghèo muốn làm đại ca	113
Chương 60: Người nghèo vinh quy bái tổ	115
Chương 61: Khí phách của người nghèo	116
Chương 62: Người nghèo dễ dàng đổ mồ hôi	118
Chương 63: Lòng tham của người nghèo	120
Chương 64: Sự man rợ của người nghèo	122
Chương 65: Sự thô lỗ của người nghèo	124
Chương 66: Người nghèo dễ đi đến cực đoan	125
Chương 67: Người nghèo căm ghét sự bất bình đẳng nhất	126
Chương 68: Người nghèo muốn làm người giàu mới nổi	127
Chương 69: Người nghèo sợ nghèo	129
Chương 70: Người nghèo làm màu, người giàu làm sang	130
Chương 71: Người nghèo đeo vàng	132
Chương 72: Sự phù phiếm của người nghèo	133
Chương 73: Sự tiết kiệm của người nghèo	134
Chương 74: Giải trí của người nghèo	135

MỤC LỤC TỔNG QUAN

Chương 75: Danh thiếp của người nghèo	138
Chương 76: Người nghèo ăn sản phẩm bổ sung	139
Chương 77: Người nghèo xem TV	140

Phần 7: Công Bằng Xã Hội

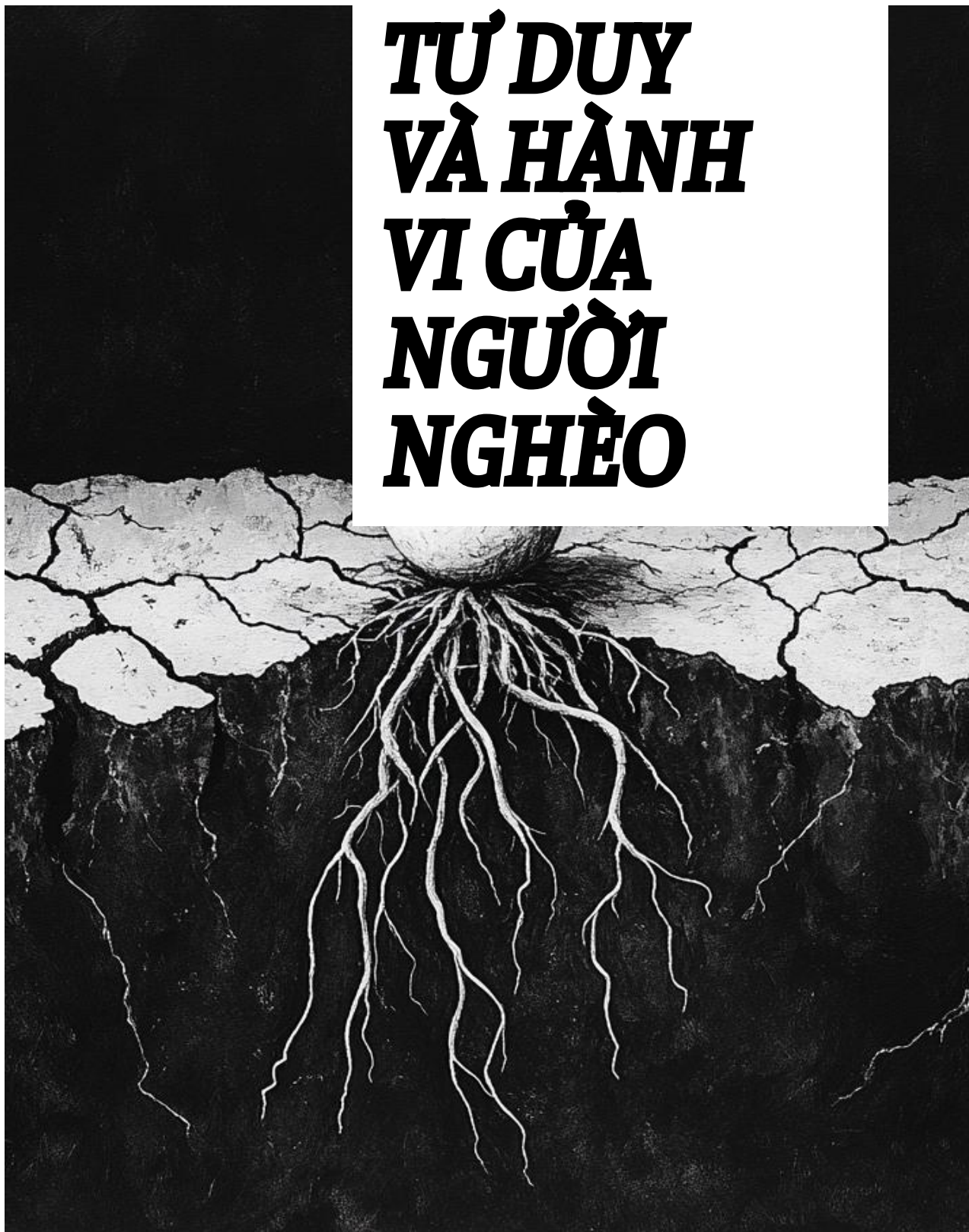
Chương 78: Công bằng là tương đối	143
Chương 79: Hướng sự bất công về cơ hội	146
Chương 80: Lập trường của kinh tế học	148
Chương 81: Mặt tối của tài phú	151
Chương 82: Người giàu nên đóng thuế nhiều hơn	153
Chương 83: Tài sản bất chính của người giàu	156
Chương 84: Người nghèo mua được cái gì	159
Chương 85: Người nghèo đừng ồm ồm	161
Chương 86: Người nghèo đừng gây chuyện	163

Phần 8: Suy Ngẫm Về Cuộc Sống

Chương 87: Quy tắc lớn hơn đạo đức	165
Chương 88: Giá trị của người lao động trí óc	167
Chương 89: Phân phối theo lao động hợp lý	169
Chương 90: Giáo dục là khoản đầu tư lớn nhất	171
Chương 91: Giáo dục có thể thay đổi số phận không?	173
Chương 92: Người nghèo sợ mất bát cơm	175
Chương 93: Cơ hội tạo nên người giàu	177
Chương 94: Người giàu hưởng lợi từ tự do	180
Chương 95: Chạy bộ vào giai cấp trung lưu	182
Chương 96: Không có ai trường sinh bất lão	184
Chương 97: Kiếm tiền là một niềm vui	186
Chương 98: Công việc là một cách sống	188
Chương 99: Hạnh phúc và tiền bạc có liên quan	189
Chương 100: Người nghèo đừng để bị dọa nạt	191

PHẦN I

TƯ DUY VÀ HÀNH VI CỦA NGƯỜI NGHÈO

CHƯƠNG 1

TƯ DUY ĐÓI KHÁT

Truyền thuyết kể rằng có một phương pháp bẫy khỉ: khoét hai lỗ trên một tấm ván gỗ, vừa đủ để khỉ thò tay vào. Phía sau tấm ván đặt một ít đậu phộng. Khỉ nhìn thấy đậu phộng, liền thò tay vào lấy. Kết quả, bàn tay nắm chặt lấy đậu phộng, không thể rút ra khỏi lỗ. Khỉ cứ thế nắm chặt lấy đậu phộng của mình, bị người ta dễ dàng bắt đi.

Thật tội nghiệp cho con khỉ! Nguyên nhân nó gặp nạn là do quá coi trọng thức ăn, mà không nghĩ đến việc mọi thứ trên đời đều có rất nhiều khả năng. Khỉ như vậy là vì nó quá cần thức ăn. Hoàn cảnh của người nghèo cũng thường như vậy.

Jack London trong tiểu thuyết "Tình yêu cuộc sống" đã viết về câu chuyện của một người lạc đường. Người bất hạnh này một mình vật lộn trong vùng hoang dã, đói khát, mệt mỏi, cô đơn, tuyệt vọng, cùng với một con sói già cũng đói khát và mệt mỏi như anh ta, luôn đi theo anh ta, chờ anh ta gục ngã để ăn thịt.

Tuy nhiên, cuối cùng không phải sói ăn thịt anh ta, mà là anh ta ăn thịt sói. Kết thúc của tiểu thuyết là, người này cuối cùng cũng trở lại thuyền, ăn rất nhiều, béo lên rất nhiều. Anh ta liên tục ăn, ăn xong lại đi khắp nơi thu thập bánh mì. Anh ta thu thập rất nhiều bánh mì, nhét đầy mọi góc ngách trong khoang thuyền, mặc dù bánh mì đã khô, vụn, anh ta vẫn thu thập không ngừng mỗi ngày.

Khả năng sinh tồn của người nghèo rất mạnh mẽ, ý chí vượt qua khó khăn gian khổ của họ thực sự khiến người ta cảm động, nhưng kết quả cuối cùng của nỗ lực của họ, có lẽ chỉ là một đồng bánh mì khô héo mà thôi.

Người đói khát thường hình thành tư duy đói khát, nắm chặt một miếng bánh mì thì không chịu buông tay, cho dù đã no, vẫn không nhin được mà tích trữ, sợ quay lại những ngày đói khát. Nhưng khi tay đã đầy bánh mì, thì không thể rảnh tay để nắm lấy những thứ khác, kết quả là trong tay nhiều nhất chỉ có vài miếng bánh mì, sẽ không có thứ gì quý giá hơn.

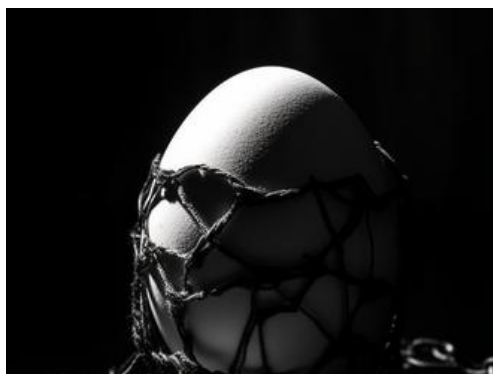
Người nghèo thiếu tiền, điều này không cần phải nói. Thiếu tiền mang lại cho người nghèo nỗi đau khổ sâu sắc, điều này cũng không cần phải nói. Do đó, người nghèo cần tiền, càng không cần phải nói.

Thiếu tiền đến mức sợ hãi, người nghèo rất dễ coi trọng tiền bạc quá mức. Quá chú trọng vào tiền bạc, dễ dàng bỏ qua những thứ khác ngoài tiền, kết quả là người nghèo thu được rất ít, mất mát rất nhiều.

Tổn hại về tinh thần do thiếu tiền mang lại thường đáng sợ hơn cả sự thiếu thốn về vật chất.

CHƯƠNG 2

NGƯỜI NGHÈO CHỈ CÓ MỘT QUẢ TRỨNG

Có một câu chuyện kể về một người đàn ông nghèo, vợ anh ta một hôm mua về một quả trứng. Người chồng nghèo liền nói, nếu dùng quả trứng này để ấp nở ra một con gà, gà lại đẻ trứng, trứng lại nở gà; rồi dùng đàn gà để đổi lấy một con cừu, cừu lớn sinh cừu con; cừu lại đổi lấy bò, bò lớn sinh bò con; bán bò mua đất xây nhà, rồi cưới thêm vợ bé... Nghe đến say mê, người vợ bỗng bừng tỉnh và nổi giận, cầm quả trứng đập vỡ xuống đất, khiến giấc mơ của người chồng tan thành mây khói.

Đây là một câu chuyện ngụ ngôn kinh điển về người nghèo.

Người đàn ông nghèo đó có thể cả đời sẽ day dứt, hối hận vì đã để lộ suy nghĩ của mình, khiến chút vốn liếng quý giá bị hủy hoại. Nhưng anh ta thực sự không thể nhận được!

Năm xưa, Martin Luther King với câu nói "Tôi có một giấc mơ" đã làm rung động biết bao trái tim. Người nghèo cũng là con người, tất cả những khao khát của người giàu, người nghèo cũng có. Ăn ngon, mặc đẹp, lấy vợ đẹp, đó là những nhu cầu bản năng, tại sao anh ta lại không thể mơ ước cưới thêm vợ bé?! Chỉ là quả trứng còn chưa kịp nở thành gà, thậm chí bản thân quả trứng cũng còn nằm trong tay vợ, mà đã có những giấc mơ huy hoàng như vậy, liệu có phù hợp hay không, thật đáng để suy ngẫm.

Không thể nói rằng tương lai của người nghèo không có ánh sáng, nhưng sự quanh co, khúc khuỷu của con đường đó cũng cần được người nghèo cân nhắc.

Về mặt lý thuyết, một khi tìm ra được mô hình kiếm tiền, việc vốn tăng theo cấp số nhân cũng không phải là không thể. Nhiều câu chuyện thần thoại về sự giàu có, như Bill Gates chẳng hạn, ban đầu vốn khởi nghiệp cũng chỉ như một quả trứng. Nhưng trên thế giới có vô số người nghèo, vô số quả trứng, mà Bill Gates chỉ có một. Liệu người tiếp theo có phải là bạn không? Khó mà nói trước.

Vốn càng nhỏ, rủi ro càng lớn, khi trong tay bạn chỉ có một quả trứng, dù chỉ chạm nhẹ cũng có thể mất tất cả. Đây chính là điểm yếu của người nghèo.

Điểm xuất phát của người nghèo quá thấp, ngay cả khi bạn đã lên một chuyến tàu tốc hành, nhanh đến mức không thể nhanh hơn, thì sự tăng trưởng của vốn cũng giống như việc lăn một quả cầu tuyết. Khi quả cầu tuyết còn nhỏ, dù bạn có lăn đến điên cuồng, thì so với những quả cầu tuyết lớn, sự phát triển của bạn vẫn thật đáng thương. Cơ sở quá nhỏ, tăng trưởng có hạn, cùng là phát triển theo kiểu lăn, người này tăng gấp đôi so với người kia tăng gấp đôi, kết quả sẽ khác nhau một trời một vực. Hơn nữa, khi thời tiết thay đổi, thứ tan chảy đầu tiên chắc chắn sẽ là bạn. Liệu quả cầu tuyết của bạn có thể lăn lớn hay không, đó là một câu hỏi hóc búa.

Người nghèo thường bắt đầu từ việc kinh doanh nhỏ, muốn biến kinh doanh nhỏ thành kinh doanh lớn, giống như biến một quả trứng thành một đàn bò, có quá nhiều yếu tố, quá nhiều khâu ở giữa, nếu bạn không trải qua toàn bộ quá trình, bạn sẽ không nắm bắt được tính khí của sự giàu có, bạn sẽ không thể trở thành người giàu thực sự, ngay cả khi đột nhiên có được một khoản tài sản lớn, bạn cũng không thể tiêu xài nó một cách khôn ngoan.

Nhiều khi, sự giàu có cũng là một áp lực. Những người thợ lặn đều biết, nếu lặn xuống biển sâu, rất có thể sẽ bị chảy máu thất khiếu.

“

Đây tuyệt đối không phải là lời đe dọa.